

Publicerad 2005-02-23 19:37 av Melissa

denna text skrev jag när vi i skolan fick en text (novell) som vi skulle skriva en dikt till. Då skrev jag denna dikt om ångest som handlar om novellen.

Ångest

Varför, varför gjorde ni så mot mig.

Jag var ensam och frusen.

Med brustet hjärta jag stod, och ingen bredvid mig log.

Jag hade ångest i hjärtat.

Som om ni visste vad som skulle ske.

Ni tänkte inte en tanke till mig ge.

Bara på er själv ni tänkte.

Men innerst inne älskade ni mig ändå.

Ingen visste och såg när jag grät efter längtan av frihet.

Även om ni visste att det plågade mig att ni drack.

Så brydde ni er inte när jag stack.

Vet ni hur mycket sorg och ångest jag har.

Så mycket jag har gråtit på dar'.

Vet ni vad jag har gått igenom.

Jag ber och ber gud men inget händer, var är kärleken du aldrig sänder?

Ibland kan jag relatera, men det orkar jag inte mera.

Alla era problem jag fick ta hand om.

Det var som att jag fick ta all skit medan ni bara stod där och drack sprit.

En liten elvaåring jag var som allt skit fick ta.

Jag är bara femton år, men har så mycket sorg att ingen förstår. Var det meningen att det skulle bli såhär, eller ville ni bara ha det kul här och där.

I skolan ensam jag var.

På rasterna själv var jag kvar.

Ni skyllde allt på mig.

Som om det var jag som gjorde mamma på smällen.

Det var pappa som inte var road den kvällen.

Varför är allting mitt fel?

Ibland kunde ni krama om mig när ni var nyktra, och berätta hur lessna ni var.

Ibland trodde jag er men ibland kunde jag inte ta det mer.

Aldrig någonsin kände jag mig som en elvaåring. Så mycket ansvar jag fick ta, så mycket smärta jag fick ha.

Ibland ville jag bara dö. Men i en sekund kände jag mig som ett barn, och det var när vi höll om varann'.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Melissa med Poeter.se id #2438 innehar upphovsrätten